

De gouden Adonis

Klucht in vier bedrijven

door

HUB FOBER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GOUDEN ADONIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Tessa: handige pensionhoudster met een fijne neus voor het onderste uit de kan:

Corien: haar zus, die haar daarbij dapper ter zijde staat;

Imke: niets vermoedend blond verpleegstertje;

Bo: even argeloze zwartharige verpleegster;

Marleen: moeder van Imke en razend achterdochtig;

Frances: moeder van Bo, die op dezelfde golflengte zit;

Agaath: hulp in de huishouding en een volle nicht van 'n schildpad;

Griet: glurende overbuurvrouw, alias leenvrouwe;

Anton: controleur, die voor heel wat raadsels komt te staan.

DECOR:

Inrichting toneel en bijzonderheden.

Vanuit de zaal gezien is in de linker korte zijde vooraan een deur, in de tekst aangegeven met C. In de rechter korte zijde zijn twee deuren. De voorste daarvan wordt in de tekst aangegeven met A, de achterste met B. Beide deuren mogen ook dicht aan elkaar grenzen. Ongeveer in het midden van de achterwand een open doorgang. Deze wordt links benut als van de voordeur sprake is, rechts in alle andere gevallen. Direct links naast deze doorgang een balie, die één à twee meter naar voren komt, al naar gelang de beschikbare ruimte. Deze balie kan bij voldoende ruimte kleine L-vorm hebben. Links van de balie tegen achterwand soort secretaire, waarop enkele ordners. Tegen achterwand plankje, waarop wat sleutels. Voor de secretaire een tafel met drie stoelen. Rechts voor op de bühne zithoekje. Tegen rechter achterwand 'n kast met gesloten tweedeurs bovenstuk, waarachter de levensmiddelen bewaard worden, en open onderstuk voor koffer en tas. Controleur Anton moet regelmatig notities maken. Daarvoor kan hij een ordner gebruiken, maar beter nog een houten opschrijfkastje zoals dat vroeger door stroom- en gasopnemers gebruikt werd. In de tekst wordt de formulering gebruikt "kastje open" of "kastje dicht".

EERSTE BEDRIJF

Corien staat achter de balie notities te maken.

Tessa (*opkomend midden*): Zeg wat denk je Corien, zullen we de voordeur maar dicht laten metselen?

Corien: De voordeur? En waar zou dat goed voor zijn?

Tessa: Mens, iedereen komt hier toch achterom binnen. Eerst was het alleen nog maar die haabaai van 'n Griet, maar nu is het met die Anton Lonis al precies van hetzelfde. En alles zo maar brutaalweg door de keuken.

Corien: Heb ik 'm zelf voorgesteld. Agaath krijgt er het heen en weer van als ze steeds voor Anton naar de voordeur moet.

Tessa: En jij giet 'm ook nog telkens vol met borreltjes. Alsof 't niet op kan.

Corien: Denk je soms dat de anderen dat niet doen?

Tessa: Welke anderen?

Corien: Bij wie hij ook de hele dag in en uit loopt. Hij is toch de controleur van de Gouden Adonis.

Tessa: Ach zo. Maar zeg, wat stelt dat hele gedoe nu eigenlijk voor?

Corien: Tessa, weet jij waarom er hier in 't dorp zoveel pensions zijn?

Tessa: Tuurlijk, omdat het ziekenhuis steeds meer personeel aantrekt.

Corien: Juist. En daar hebben we allemaal een goede boterham aan. En om ons die niet te ontnemen, heeft het gemeentebestuur beloofd er voor te zorgen, dat hier nooit een groot tehuis voor al dat personeel gebouwd wordt.

Tessa: Oke. Maar die Gouden Adonis, wat moeten ze daar dan mee?

Corien: Luister. Geen tehuis zegt het gemeentebestuur, maar dan moet wel ieder pension *pico bello* zijn en dienen de wettelijke regels correct nageleefd te worden.

Tessa: Ik begrijp het al. Die wedstrijd hebben ze dus georganiseerd om de kwaliteit van onze pensions te stimuleren.

Corien: Precies. En het pension dat het beste voor de dag komt wint de Gouden Adonis.

Tessa: Ja ja, ik begrijp 't. Maar eh, die Gouden...

Anton (*in middendoorgang declamerend, streng, officieel*): Hier is Anton Lonis van de Gouden Adonis, u weet wat uw loon is als alles hier schoon is... (*heel gewoontjes, als verplicht nummer, voegt hij daar steeds op gewone toon aan toe*) ...en volgens de wettelijke regels natuurlijk.

Tessa: Ha die Anton.

Corien (*al in actie*): Wacht, pak ik alvast de fles. (*vanonder balie*)
Anton (*haalt borrelglasje uit z'n zak, zet dat op balie, gaat naar kamer B, klopt aan*): Controle van de Gouden Adonis.
Corien (*borrel schenkend*): Kijk maar gerust Anton, ze is er niet en die van daarnaast ook niet.
Anton (*maakt deur open. kijkt*): Ja ja, zo wil ik 't zien... alles mooi aan de kant... (*gaat naar A, opent deur, kijkt*) En nu eens even hier kijken... Ja ja, ik zie 't al, dat zijn allemaal pluspunten. (*maakt notities, gaat naar C, drinkt onderweg langs balie komend borrel leeg*) ...en hier zal ook nog wel alles bij het oude zijn...
Tessa: Hoef je niet te kijken Anton, die is vanmorgen uitgetrokken.
Anton: Die staat leeg??? Gossie, in 't dorp bieden ze goud voor 'n kamer. Ik hoef maar 'n half woord te laten vallen, dan...
Corien (*schenkt weer borrel*): Nee Anton, niet doen, heb ik zo 'n hoop volk aan de deur. Voor we 'n uur verder zijn is er al lang iemand geweest. Alleen hoop ik dat het nu eens 'n echtpaar is.
Anton: Logisch, 't is immers 'n dubbele...
Tessa: Maar eh Anton, wat ik nog vragen wilde, die Gouden Adonis, is dat echt goud of zo maar 'n stuk plastic?
Anton: Plastic? Tessa Verheul!!! De Gouden Adonis is de knapste en charmantste vent uit 't dorp en bij het pension dat wint komt hij een jaar lang gratis helpen. Opdienen, gasten begeleiden. Gasten bezig houden en ga maar verder en zo.
Tessa: Ach zo... Maar eh, Anton, over dat "en ga maar verder en zo", kun je daar niet eens wat meer over vertellen?
Corien: Moet je die overjarige hen nog horen tok-tokken... Mens, jij bent toch al 'n eeuwigheid van de leg af... Maar eh, Anton, heb jij je gedachten er nog eens over laten gaan?
Anton: Sorry Corien, maar eh, wat bedoel je?
Corien: Je weet toch dat we het pension moeten opgeven, omdat ik zo aan 't sukkelen ben met m'n zenuwen.
Tessa: En omdat jij zei dat je interesse had in zo iets...
Anton: Och ja, nu weet ik 't weer. En eerlijk gezegd, ik heb er best zin in, maar zo helemaal alleen... Als ik nu getrouwd was en de hulp van 'n vrouw had... Maar laat me er nog eens over denken...
Corien: En stel d'at 't door zou gaan Anton, dan was het toch geweldig als je 'n pension overnam dat de Gouden Adonis had gewonnen.
Anton: Daar zeg je zowat Corien.
Tessa: En je hebt het zelf in de hand man, eh, ik bedoel (*wijst*) in dat mooie potlood van je. Een paar puntjes meer zo voor en na...
Anton: O nee Tessa, zo niet. Geen omkoperij, 't moet eerlijk blijven.
Corien (*schenkt borrel*): Mijn idee Anton, geen omkoperij. Kom, pak

nog 'n neut.

Anton: Oké, vlug dan, de laatste, (*borrel in een teug leeg, steekt glaasje bij zich*) want ik heb nog heel wat voor de boeg.

Tessa (*met hem af*): Kom, ga ik met je mee, gaan we nog vlug even langs het kippenhok, neem je wat verse eieren mee.... (*zijn nauwelijks weg als voordeurbel gaat. Door de open doorgang is te zien hoe Agaath van rechts naar links gaat. Ze is in handelen, lopen en praten ontzettend sloom en langzaam, het hele stuk door*)

Agaath (*opkomend*): Zal ik u maar voorgaan.

Imke (*op met koffer*): Dag mevrouw, (*geeft Corien hand*) mag ik me even voorstellen? Imke... Imke van Gonkel.

Corien: Aangenaam... mevrouw Verheul. (*Agaath weer langzaam af*)

Imke: Weet u mevrouw, ik ben eens langs gekomen omdat ik via via heb vernomen dat hier een kamer is vrijgekomen.

Corien: Klopt, die daar. (*nikt op C*) Wilt u ze eens zien?

Imke: Welnee mevrouw, dat hoeft echt niet, ik ben al veel te blij dat ik een dak boven m'n hoofd heb.

Corien: U bent zeker voor 't eerst in 't dorp niet?

Imke: O nee mevrouw, ik werk al jaren in het ziekenhuis. Maar het pension waar ik tot nu toe woonde wordt helemaal gerenoveerd.

Corien: Ach zo, maar eh, (*schrijfblok nemend*) ik moet u wel even inschrijven... Eens kijken, de naam was Im-ke van Gonk-kel... u werkt in het zie-ken-huis... geslacht vrrr. En wanneer wilt u intrekken? (*steekt formulier bij zich*)

Imke: Als 't kan nu meteen.

Corien (*wijst op C*): De kamer staat op u te wachten.

Imke: Ja weet u, ik heb altijd nachtdienst en ben al aan de late kant. Als u het goed vindt zet ik de koffer op de kamer en ga meteen naar mijn werk... pak ik morgenvroeg wel uit.

Corien: Welja, u gaat u gang maar en voor de koffer zorg "ik" wel.

Imke: O, dankjewel. Maar eh, nog iets. Zou ik mama even mogen bellen, om haar te vertellen dat ik vanaf nu bij u ben?

Corien: Maar zeker. Daar achter u (*wijst*) staat het toestel. U belt maar, zorg ik alvast voor uw koffer... Maar eh, wat ik nog vragen wil: hoe laat komt u dan 's morgens altijd terug?

Imke: Om half tien. En 's avonds tegen vijven vertrek ik dan weer.

Corien: Juist ja. Maar voor ik het vergeet, hier hebt u de sleutel van de voordeur, (*van plankje*) alstublieft. En belt u nu maar even. (*met koffer af in C, komt terug, af door midden*)

Imke (*aan telefoon*): Hoi mam, met mij. Ik heb die kamer... ja ja, op het adres dat ik u gisteravond heb doorgegeven. En u kunt morgen best komen... Welja, waar "ik" slaap kunt u ook slapen. (*inmiddels*)

Agaath op om kamer te doen, zoals gezegd, blakend van sloomheid) Maar luister mam, ik moet nu vlug naar het ziekenhuis... ja hoor... ja ja... goed... tot morgen dan.... dag.... *(legt haak op en ontdekt Agaath, die wezenloos stofdoek hanteert en alleen maar oog heeft voor Imke)* Hallo.

Agaath *(maakt kniks)*: Dag mevrouw.

Imke *(lachend af door midden)*: Nog steeds juffrouw hoor en of ik het ooit tot mevrouw zal schoppen valt zeer te betwijfelen.

Tessa *(op door midden)*: Agaath, dat treft uitstekend. Moet je luisteren. Je weet, sinds kort hebben we hier neutjes-Anton dagelijks over de vloer en dat vond ik zó vreemd, dat ik hem op de man af gevraagd heb wat dat te betekenen had. En weet je wat hij zei?

Agaath: Nee mevrouw, ik was er immers niet bij mevrouw.

Tessa: Dat hij smoorverliefd op je is, dat zei hij.

Agaath: Jawel mevrouw, zeker mevrouw.

Tessa: Agaath, alsjeblijft, wordt eens wakker. Doet je dat dan niets?

Agaath: Dat weet ik niet mevrouw.

Tessa: Kind luister, zo'n kans krijg je nooit meer. Je hoeft alleen maar een beetje mee te werken. Wat om 'm heen draaien, eens met hem praten over een nestje bouwen en de ooievaar en zo, en als 't moet ook nog eens met een paar traantjes werken. *(op dat moment gaat de voordeurbel weer)*

Agaath: Jawel mevrouw, zeker mevrouw, maar er is gebeld mevrouw.

Tessa: Ja ja, ga maar open doen. *(Agaath naar voordeur)*

Agaath *(even later weer op)*: Zal ik u maar even voorgaan...

Bo *(op met reistas)*: Dag mevrouw, ik kom eens kijken of ik hier misschien een kamer zou kunnen krijgen.

Tessa: Daar boft u dan bij, want er is er pas een vrijgekomen, *(nikt op C)* die daar.

Bo: Gelukkig! Ik dacht al dat het nóóit zou lukken. *(richting C)* Dan ga ik direct uitpakken en dan meteen naar bed, want ik ben kapot.

Tessa: Ja ho, momentje alsjeblijft, ik zal u toch eerst moeten inschrijven. *(neemt schrijfblok)* Uw naam?

Bo: Bo... Bo Korenaar.

Tessa: Ko-ren-aar... Geslacht... *(kijkt nadrukkelijk, Bo is tamelijk mannelijk gekleed, ook tijdens haar andere optredens)* vrouwelijk vermoedelijk... Beroep?

Bo: Ik werk in het ziekenhuis, dat wil zeggen, daar begin ik morgen.

Tessa *(steekt formulier bij zich)*: Juist ja.

Bo: Maar eh, wat ik nog vragen wil, mijn moeder werkt bij een uitzendbureau en zal een dezer dagen ook in deze plaats aan het

werk zijn. Zou zij dan bij mij eh...

Tessa: Welja, is toch vanzelfsprekend. Maar kijkt u eens, hier hebt u de sleutel (*van het plankje*) van de voordeur.

Bo: Dank u. (*met tas af*) Maar nu ga ik toch echt slapen, want ik ben hondsmoe.

Tessa: Dat zal wel ja. Moet u nog gewekt worden morgenvroeg?

Bo (*nadenkend*): Ik moet altijd om negen uur de deur uit en dan ben ik om half zes weer terug. Maar wekken... nee laat maar, dat regel ik zelf wel. (*af*)

Corien (*op midden*): Zeg Tessa, heb jij Agaath wijsgemaakt dat Neutjes-Anton gek op d'r is?

Tessa: Heb ik.

Corien: Ja zeg, wat moet dat nou? Je weet toch dat Anton van dat gedoe niets hebben moet.

Tessa: Oké, hij heeft wat pech gehad, maar dat is al vijftwintig jaar geleden en daar zal hij nu toch wel overheen zijn.

Corien: O ja? Wat was dat dan toen?

Tessa: Iets tijdens een vakantie, maar vraag me niet wat.

Corien: Goed, goed, maar wat heeft het nu voor nut Agaath met wat leugens op te zadelen?

Tessa: Corien, willen we ons pensioen aan Anton overdoen of niet?

Corien: Ja natuurlijk. Liever vandaag dan morgen.

Tessa: Juist. En Anton had al lang ja gezegd als hij getrouwd was.

Corien: Verhip... en als we die twee aan elkaar plakken...

Tessa: Zie je nu wel. Laat Tessa maar schuiven.

Corien: Ja ja, maar Agaath... je weet toch, van seks heeft ze net zoveel verstand als een olifant van kantklossen.

Tessa: Ja en? 'n Mens is nooit te oud om te leren.

Corien (*weifelend*) Zeker... nou ja, laten we maar eens afwachten. Maar eh, weet je dat ik die (*nikt op C*) kamer...

Anton (*in doorgang declamerend*): Hier is Anton Lonis van de Gouden Adonis, u weet wat uw loon is als alles hier schoon is... (*gewoon*) en volgens de wettelijke regels natuurlijk. (*haalt borrelglaasje tevoorschijn, Corien schenkt, borrel op balie*)

Corien: Maar Anton, je bent toch pas geweest. Heb je je soms vergist?

Anton: Anton weet wel wat hij doet. (*kijkt in B, sluit deur*) De ene keer twee drie keer achter elkaar... (*kijkt in A, sluit deur, kastje open, schrijvend naar balie*) dan even rust en daarna weer opeens: toeslaan!!! (*drinkt borrel in één teug leeg*) Dat is pas het echte controleren.

Tessa: Zeg Anton, je had het zo straks over de Gouden Adonis, de

knapste vent uit 't dorp zei je. Is 't soms Henk van Dijk? Of Johnny Pasmans? Of wacht, het zal wel Eric de Wit zijn, niet? Of is 't soms Klaas Borderwijk, of Geert Mole...

Corien: Moet je die aftandse sleepboot horen. Zou nog eens graag van wal steken, maar het kompas is helaas naar de vaantjes... Je zou er beter aan doen naar de keuken te gaan om voor Anton een van de hammetjes te halen die daar hangen. *(Tessa is al onderweg)*

Anton: Niet dat 't per se nodig is, maar eh... *(Tessa naroevend)* Die helemaal links in de hoek Tessa... zit niet zoveel vet aan.

Corien *(schenkend)* Kom Anton, je zult er best nog eentje lusten.

Anton: Ja ja, zeker. Maar wacht, moet eerst nog even hier *(C)* kijken. *(raakt borrel niet meer aan)*

Corien: Die is ook weer bewoond, amper nadat je weg was zo straks.

Anton: Had ook niet anders verwacht. Heb je 't inschrijfformulier?

Corien: Tuurlijk, hier, alsjeblieft.

Anton *(noterend)*: Aha, Imke van Gonkel, vrouwelijk, ziekenhuis...

Corien *(in gedachten)*: Aardig blondje moet ik zeggen... En eh, je kunt gerust even kijken hoor, ze is er nu toch niet.

Anton *(deur openend en kijkend)*: Ik hoef maar even 'n blik.... *(draait weer terug)* Maar Corien, ze is er toch wel. Ze slaapt.

Corien: Zou ze dan weer... en ik dacht dat ze...

Anton *(af in C)*: Kan ik haar ook even van dichtbij...

Corien *(peinzend)*: En ze zei nog dat ze nachtdienst had...

Anton *(weer terug)*: Zeg Corien, aardig blondje zei je. Maar dan moet jij toch hoognodig eens naar de ogendokter, want die daar ligt is 'n zwartharige, dat kan zelfs 'n blinde mol nog zien.

Corien *(ongeduldig af in C)*: Onzin Anton... ik heb haar toch zelf... Mannen! *(weer opkomend, verbouwereerd)* Ooooh... *(maakt deur vlug dicht)* D..d..dat bestaat niet... d..d..dat is... *(rent door midden af)* Tessa, Tessaaa... er is een wonder gebeurd...

Bo *(op in pyama)*: Wat is hier verdorie aan de hand? Men kan toch niet zo maar bij andere mensen de kamer binnenwandelen.

Anton: Ja eh, neemt u mij niet kwalijk juffrouw, maar weet u, ik ben de controleur van de Gouden Adonis en eh... ja ziet u... u zou eigenlijk een blondine moeten zijn...

Bo: Sorry hoor, dat ik niet aan uw smaak voldoe, moet u maar eens ergens anders gaan kijken... ik ben nu eenmaal niet blond.

Anton: Ja ja, dat zie ik, maar 't moet eigenlijk wel. Ik heb het immers zwart op wit in mijn papieren staan.

Bo: Ach zo, dat is natuurlijk wat anders. Maar 't hoeft toch geen probleem te zijn. Laat ik me morgen toch zeker blonderen, want die

papieren van u moeten natuurlijk kloppen.

Anton: Ja kijk, als dat zou kunnen...

Bo: Tuurlijk. Klein kunstgreepje slechts. Maar eh, vindt u niet dat u erg geboft hebt?

Anton: Ik juffrouw? Hoe bedoelt u?

Bo (*kwaad af*): Dat u gewoon vanzelf 'n rund bent geworden, zonder dat daar 'n kunstgreep voor nodig was. En laat me nu verder met rust ja, ik wil slapen.

Anton (*gaat op 'n plek staan met veel ruimte om zich heen*): Ik kan er toch ook niets aan doen, 't staat hier toch.

Bo (*weer op, zet koffer buiten*): En dit hier is niet van mij. (*af*)

Anton: Een koffer? (*in papieren kijkend*) Ze zullen de zaak toch niet aan 't belazeren zijn... (*inmiddels Agaath op door midden en draait, blik op oneindig, als een verplicht nummer, rondjes om Anton heen. Deze kijkt onbehaaglijk in de verte*)

Tessa (*op met hammetje en waterpomptang, verwonderd*): Agaath? Agaath! Kind wat doe je?

Agaath (*staat nu stil*): Hebt u toch zelf gezegd mevrouw, wat om 'm heen draaien en zo.

Tessa: Alsjeblieft Agaath! Kom, ga naar de keuken. (*Agaath af*) Kijk eens Anton, hier is 't hammetje. (*legt het op de balie*) Dat het je wel moge bekomen. En eh, denk ook eens aan ons als je die cijfertjes op je papieren invult.

Anton (*zorgelijk*): Stel je daar maar niet teveel van voor Tessa, want in dit pension klopt ergens iets niet.

Tessa: Maar Anton, hier is toch zeker alles prima in orde.

Anton: O ja? Vertel jij me dan eens wie op deze (C) kamer woont.

Tessa: Och, dat is waar ook. Een nieuwe gaste, knappe zwartharige meid, heb haar zelf opgenomen. Hier heb je 't inschrijfformulier.

Anton (*neemt papier aan*): Zwartharige zei je... ja kijk, dat past al een stuk beter. Maar hoe kan Corien dan... (*geeft formulier van Corien aan Tessa*) Tessa, we zijn toch verstandige mensen onder elkaar, lees jij nu eens wat daar staat.

Tessa: Imke van Gonkel... ziekenhuis... Ja en?

Anton: Die woont hier, althans volgens Corien.

Tessa: Kan niet Anton, hier is toch net die zwartharige ingetrokken.

Anton: Weet ik. En toch beweert Corien dat 't een blonde is.

Tessa: Dat meen je niet! Zie je nu wel dat het tijd wordt de zaak op te geven. Corien kan dit echt niet meer aan.

Corien (*gejaagd op*): Tessa, Tes... o eindelijk. Waar ben je toch geweest, heb je overal gezocht. (*Tessa steekt formulier van Anton bij zich*)

Tessa: Gereedschap gehaald. Op die daar (*nikt naar B*) lekt de kraan.

Corien: Tessa, er is een wonder gebeurd, echt waar. Ik heb die kamer (C) zo straks verhuurd aan een blondine en toen Anton ging kijken was 't opeens een zwartharige.

Tessa (*sussend*): Ik weet 't Corien, Anton vertelde 't al. Maar alsjeblieft, wind je niet zo op, ga er eens lekker bij zitten. (*duwt haar ergens neer*) Je moet aan je gezondheid denken. (*tot Anton*) Je kunt gerust gaan jongen, ik red het nu wel alleen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto